

Font de Sant Jaume

Calaf

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Camí Vell de Prats de Rei
Emplaçament Es troba al camí vell de Prats de Rei, a tocar del rentador.
Alçada: 655

Coordenades:

Latitud: 41.72743
Longitud: 1.51913
UTM Est (X): 376834
UTM Nord (Y): 4620573

Classificació

Número de fitxa 08031 - 108
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La vegetació ha envaït l'espai. Les parets exteriors no presenten problemes visibles, però es desconeix l'estat de més enllà de l'entrada, al no poder-hi accedir.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08031A002000520000KK

Fitxes associades:

[Molí de vent del Rentador](#)

Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. IN SITU Patrimoni i Turisme
Data de registre de la fitxa: dv., 20/11/2015 - 01:00

Descripció

La font se situa a peus del camí que porta al rentador, a l'alçada d'aquest. Es tracta d'un cos construït sota el nivell natural del sòl, pel que per accedir-hi s'han de baixar unes escales de pedra ben treballada. A banda i banda d'aquestes hi ha les parets de pedra feta amb carreus ben treballats. Al final de les escales hi trobem l'accés a l'interior amb una entrada amb arc de rajol i una reixa. La vegetació ha envaït l'accés a l'interior.

Història

Es desconeix quan es va construir aquesta font, però possiblement ve d'antic. Una de les primeres mencions que en tenim és del 1760, quan es documenta que s'hi van realitzar reparacions. Un segle després, l'any 1894 s'iniciaren un seguit d'obres a la zona del rentador, entre elles una torre proveïda d'un molí de vent per tal d'aixecar l'aigua de la font de Sant Jaume, i facilitar així l'aportació d'aigua al rentador.

Cal fer esment, que a finals de l'any 2015, durant la realització d'un seguiment arqueològic per l'obertura d'un nou camí, proper a la font, s'hi han localitzat cinc conduccions que portaven l'aigua des de les seves captacions, en punts diferents, fins al pou. Des d'allà, l'aigua era bombejada cap al dipòsit del Castell de Calaf, que donava servei a les fonts públiques de la vila. Segons els arqueòlegs, la cronologia aproximada d'aquestes canalitzacions d'aigua se situa entre els segles XVIII i XX.

Bibliografia

MAS PARÉS, J. (s.f.). Història de Calaf. Calaf: Ajuntament de Calaf.

